

Када не поштујемо правила, онда...

Nullum crimen, nulla poena sine

lege. " - каже једна стара латинска

изрека, што би у преводу значило: "

Нема злочина без закона. " С тим у

вези намеће се једно, најглед, саввим

нормално и логично питање: " Да ли

правила уопште постоје у једној земљи

као што је Србија, и ако постоје,

да ли подједнако важе за све, и

од чега то зависи ?

Претршт питања пред којима се

сваки, коле објичији грађанин све

земље треба замислити. На нивоу

једноставних примера, којих има и

превише у свакодневном животу,

лако можемо објаснити оне сложене,

који се тичу не само ефикасности

државе, по питању решавања одређених
проблема, већ је то и питање једнак
свих чланова једног друштва.

Потрешена трагичним догађајем на
Бранковом мосту и изреволтирана
понашањем несавесних возача, сви м
имамо потпуно право да се запита,
шта се, у последњих неколико година
у Републици Србији променило од
момента када је покренут значајан
низ активности, а све у циљу успостав
система безбедности саобраћаја и
поштовања казнене политике?!

Дт.
се дешава онда када не поштује,
правила, утронавајући и свој и ни
других учесника, у саобраћају?! Или
шта се дешава када синови и
кћери поједицаца чују морал вири
из ценова, одлуче да наређују
судбинама оних младих људи ко

су се само нашли у погрешно време и на погрешном месту. У сваком случају, колико год се надлежни трудили да побољшају безбедност саобраћаја, свако од нас појединачно мора бити свестан сопствене одговорности не само за своју, већ и за безбедност других учесника у саобраћају!

Самим чином кршења одређених правила стојимо пред изазовима који са собом носе читав низ консеквенци, којих обично на почетку и нисмо свесни. А шта рећи када се у једној малој земљи као што је Србија, навикнута да живи од препричављања чужства и лунаштва својих предака, успалила корупција, до те мере да је више и не примећујемо. Зар не представља

један вид кршења правила, то што често у школама, како основним, тако и средњим, ученици својим бахатим понашањем уништавају школски инвентар, провоцирају своје професоре или наставнике, а неретко се окрећу и насилничким методама. Често се запитамо какву функцију у читаћом друштву има породица, као посебан вид институције, а какву надлежне установе, а често и какву закони. Помислићете да је ово један од најважнијих примера који сам могла чавести. Али, слободно могу рећи, један од највидљивијих доказа колико је наше друштво, не само морално посрнуло, већ и ненавикнуто да живи у једном нормалном и уређеном систему.

Све док одређени део друштва
„политичким пречицама“, а не пошовањ
правила, залагањем и радом, себи
приписује различите бенефиције, не
можемо се надати бољем. Често у
јавности користе термин „деполитизаци
Реално гледају, сви смо ми врло
скептични по питању било какве,
па макар и површне деполитизације
у свим сегментима друштва. Неко рече
» У Србији једино политика има смисла
Свима су уста пуна политике. Нивимо
ли у земљи у којој је политика
у кобинаџији са српским менталитетом
извор вечитих неслагања и лошет
живота и како се одупрети томе?
Сви би преко реде, са пуним
целовима, у скупоћеним аутомобилима,
и удобним фотелема. Али, авај! 5
Ц...

кану добри правници: „Кад у
суднициу политика уђе на врата,
правда побегне кроз прозор.“

„Једина и често веома значајна
вредност Србије, како наглашава
Арчибалд Рајс у својој књизи
(„Чујте Срби! Чувајте се себе“) је
у њеној националној хомогености
и храбрости.“ Додало бих и
издржљивости. Кану да су људи,
понекад сами себи назвећи неприје
у земљи, чији грађани не поштују
друштвене норме и подлену него
утицају, а вођени примерима из Јае
и политичког нивоа, подлену и
негативним санкцијама, то напослед
и потврђује истинитост претходног
речежице у овом тексту.

Апелујем на све вас (од полити-
-чара, професора до радника и
лекара.) Мењајмо се, будимо пример
генераџијана које долазе, играјмо
фрер - плез, проченимо Србију из
корена!